

GEWIKT & GEWOGEN

Tragiek van rijst met kousenband

Gebeurtenis: *Woiski vs. Woiski*, van Orkater i.s.m. Bijlmer Parktheater **Gezien:** 2 maart in de Harmonie, Leeuwarden

Tekst: Maarten van Hinte, Geert Lageveen, Bodil de la Parra en Esther Duysker

Spel: Mike Libanon, Manoushka Zeegelaaar Breeveld, Michiel Blankwaardt en Gery Mendes

Muziek: Alvin Lewis; Gery Mendes, Vernon Chatlein, Sophie Anglionin

Regie: Geert Lageveen **Publiek:** 120

★★★★★

Hoe oud moet je zijn om van Max Woiski gehoord te hebben? De eerste Surinamer in Nederland, werd hij wel genoemd. In ieder geval de eerste in de showbizz, want dat was het werkgebied waar je als zwarte medelander relatief het makkelijkste werd geaccepteerd.

Orkater heeft met het muziek-

theater *Woiski versus Woiski* weer eens helemaal in de roos geschoten. De vijf spelers/zangers/muzikanten zetten in anderhalf uur een zeer knap in elkaar gevlochten familiechroniek neer die bijna ongemerkt een periode van bijna vijftig jaar beslaat en dat tegelijk een beeld geeft van de problemen waar Surinamers in Nederland tegenaan lopen en dus indirect ook van Nederland zelf. *Woiski versus Woiski* is in de eerste plaats topamusement, snel, onderhoudend, vermakelijk en met goeie muziek. Ook voor wie nog nooit van Woiski heeft gehoord. Maar zonder dat het zwaar wordt aangezet is het ook een diep tragisch verhaal. Vader Max was een levensgenieter, een optimist, een overlever, zelfs in de oorlogsjaren. Maar als vader min-

der geslaagd. Zoon Max vond hem dan ook een egoïst, een opportunist die profiteerde van de vooroordelen tegen zwarten. Maar zelf kon hij zich niet ontworstelen aan de wereld van entertainment die dat in stand hield.

Hoewel de nadruk in het verhaal bij Max sr. ligt, is het vooral Max jr. die het meest intrigeert, omdat in zijn levensloop die tragiek het scherpst wordt blootgelegd. In het spel van Michiel Blankwaardt komt dat schitterend tot uitdrukking in de scherpe switches die hij maakt tussen het naïeve kind dat droomt van Holland, de boze zoon die door zijn vader wordt uitgebuit en de verbitterde oude man die zich niet aan zijn lot heeft kunnen ontworstelen.

HANS BRANS